

בס"ד כא' אלול ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 18:26
 צאת השבת - 19:16
 רבנו תם - 20:00
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1125
 @ ביום שלישי פטירת ר' ישראל מאיר הכהן "החפץ חיים" צ"ל
 @ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלוויין עם הפייטן ר' משה תנושה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בלוויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון ולהבדיל לענין יקיריכם. 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "קופי אודי"
 (ישעיה ס')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת כי-תבא

נהנים מהעלון?
 אהבים לקרוא בו? תומו השנה את פדיון הכפרות לחיזוקו.

מלניי הפרשה:

- ← פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
- ← ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבח והודיה לדי.
- ← פרשת הברכות והקללות בבואם לארץ ישראל.
- ← רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
- ← התוכחה - רשימת הקללות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
- ← חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.

"והיה כי תבוא אל הארץ" (כ"ו - א)

כותב ה"משך חכמה", בפרשת ביכורים נזכר שלוש עשרה פעמים שם ה-ו-י-ה, נגד שלוש עשרה מידות של רחמים, ובפרשה של שלוש עשרה מידות בפרשת כי תשא (שמות ל"ד) "ויעבור ה' על פניו", הזהיר על "ראשית ביכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך".

"ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם" (כ"ו - ג)

"אשר יהיה בימים ההם", אין לך אלא כהן שבימך כמו שהוא. (רש"י) מסופר על רבי מאיר שפירא מלובלין, שנסע אל ה"חפץ חיים", וביקש ממנו לשמוע דבר תורה. אמר לו ה"חפץ חיים" שהוא לא חש בטוב, ואין לו כח. אמר לו ר' מאיר שפירא, הפסוק אומר "ובאת אל הכהן", כתב רש"י "כהן כמות שהוא". נהנה ה"חפץ חיים" מהחידוד, ופתח בדברי תורה.

"תעלך לא בלתי" (כ"ט - ד)

בפרשת עקב (ח' - ד') כתוב "רגלך לא בצקה" משמע שהיו ללא נעליים, ומדוע השינוי בין הפסוקים? אלא אלו שיצאו ממצרים, היו עם נעליים והיו גדלים עמהם, ועליהם נאמר "נעלך", ואלו שנולדו במדבר, היו בלי נעליים, ועליהם כתוב "רגלך לא בצקה."

"ארמי אבד אבי ירד מצרימה"

מפני שלבן הארמי נהג מנהג רמאי ונתן ליעקב אבינו את לאה לפני רחל נתגלגלו הדברים שיוסף הצדיק לא היה בכור לפיכך כאשר אביו עשה לו כתונת פסים קנאו בו אחיו, אולם אם יוסף היה הבכור לא היו מקנאים בו לפי שבכור מקבל פי שנים. (אלשיך הקדוש)

"ואת הבנים תקח לך"

"לאכילתך", למדנו מכאן שהביצים נאכלים אע"פ שהם יוצאים מן החי. (חזקוני).

"וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ" (כ"ז ג)

כותב האברבנאל, כתיבת התורה על אבנים מיד עם כניסתם לארץ ישראל, היא ענין מצות קביעת מזוזה על פתח הבית שהיא משמרת וסייג לכל המצוות שיעשו בני ישראל בארץ ישראל.

"ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך"

אומר ה"תפארת שלמה" מדומסק, אדם שמקבל מתנה מהמלך, השמחה היא לא על ערכה של המתנה, אלא השמחה היא שאת המתנה הוא קיבל מהמלך, חשיבותו של הנותן היא המעלה את ערכה של המתנה. לכן אמרה התורה "ושמחת בכל הטוב", לא רק משום שהוא טוב, אלא בעיקר "אשר נתן לך ה' אלוקיך" - משום שהשם יתברך הוא הנותן.

"והויתרך ה' לטובה בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך" (כ"ח - י"א)

אומר ה"שפת אמת", הברכה, שלא יבוא האדם בגלל רוב טובה, לנפילה על ידי התנשאות וכדומה, אלא "והויתרך ה' לטובה", שיהיה נשאר בעבודת הבורא גם כשיהיה לו כל טוב.

"והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין בהריד" (כ"ח - כ"ו)

כתב בספר "צרו המור", בדרך כלל אין דרך הבהמות לאכול נבלות אלא רק עוף השמים אוכל נבלות, ועם כל זה "ואין מחריד" על מכה גדולה כזו לשוב אל ה' ולומר כי זאת המכה יתעלה על רוב עוונך.

פינת הניבים והפתגמים

שמיטת כספים

זו מצווה מהתורה האוסרת על המלווה לגבות חובות שהגיע מועד פירעונם אך לא נפרעו עד סוף שנת השמיטה. המצווה כוללת מצוות עשה להשמטת החוב ושני איסורי לא תעשה: אחד לתביעת החובות שהושמטו על ידה, ושני להימנעות מהלוואה מחשש ששמיטת כספים תשמט את ההלוואה. המצווה אינה חלה על הלוואות שטרם הגיע זמן להיפרע או על חובות שאינם מהלוואות. המצווה נוהגת בזמננו רק מדרבנן. המצווה חלה רק על הלוואות ליהודים, ואינה חלה על הלוואות לגויים.

הסירו מכתש מזרח עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות ראש השנה והתפילות

א - כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיזטים והתפילות לפני ימים נוראים, כדי שיהיו שגורים יפה בניהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב - בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג - המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, רשאים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו. ד - מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה - בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיוט "אחות קטנה" שבו מוזכרים "תכלה שנה וקללותיה" ומסיימים הפיוט ב"תחל שנה וברכותיה" ואחר כך אומרים מזמור "הרנינו" שנאמר בו "תקעו בחודש שופר" שמדבר בראש השנה.

ו - אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ז - התפילות של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שליש, אין בזה חשש איסור כלל.

ח - צריך לומר בתפילה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום "האל הקדוש". ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת "שלום עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

ט - אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם "האל הקדוש" או "המלך הקדוש", אם ברור לו שאמר באמצע "אתה קדוש לדור ודור המליכו לאל, ובכן...", אנו אומרים שמסתמא חתם כהוגן "המלך הקדוש" ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

י - אם טעה ולא אמר "זכרנו לחיים", ו"מי כמוך", ו"כתוב", ו"בספר החיים", אינו חוזר, כל שחתם "ברוך אתה ה'" שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה"כ, ואמר ברכת "אתה קדוש" כולה, וחתם "המלך הקדוש", אבל שכח לומר הנוסח: "ובכן יתקדש שמך" וכו', אינו חוזר.

יא - אם טעה וחתם "מקדש ישראל והזמנים", ואפילו אם ידע שהיום ראש השנה, אלא ששבור שהוא בכלל הזמנים, לא יצא.

יב - בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים "ה' הוא האלוקים", קודם "ה' מלך". ואחר ישתבח יאמרו "מזמור ממעמקים קראתך ה'". יג - בסוף העמידה עושה "השלום" במרומיו, וכן אחר חזרת הש"צ בקדיש התקבל, אבל בשאר הקדישים אין צריך לומר "השלום".

מבל מלמד" השכלתי

ביכורים - לספר שבחה של ארץ ישראל

המשנה (במסכת ביכורים ג, א) אומרת:

"יִרְדְּ אָדָם בְּתוֹךְ שְׂדֵהוּ וְרֹאֶה וְרֹאֶה תֵּאֵנָה שְׂבֻפָּהָ, אֲשֶׁפּוֹל שְׂבֻפָּר, רְמוֹן שְׂבֻפָּר, קוֹשְׂרוֹ בְּגִמִּי, וְאֹמַר, הֲרִי אֵלוֹ בְּכוֹרִים..."

מצווה התורה, שכל המביא ביכורים, צריך לעלות לירושלים: "וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׂכַן שְׁמוֹ שָׁם" אותו אדם שמגדל את העצים, הוא זה שצריך להביא את הביכורים.

אם אדם שלח שליח, כי מסיבה כל שהיא, הוא לא יכל להגיע... השליח שמביא את הביכורים אינו קורא את 'מקרא ביכורים' הזה - רק מביא הביכורים - הוא זה שאומר!

נשאלת השאלה:

למה צריך אדם, ללכת בעצמו ולהשבית עצמו ממלאכה? ועוד אסור לו ללכת יותר משתי ידות ביום (הליכה מדודה שאינה מאפשרת הגעה מהירה לירושלים), נניח שאדם גר בצפון או בדרום וכעת עליו להביא ביכורים הוא צריך לעלות לירושלים, הוא לוקח חופש מהעבודה חודש ימים!?

לא עדיף שכל אזור או מושב / כפר ישלחו שליח והוא יביא את כל הביכורים של אותו מושב או של אותו אזור... מה העניין כאן, שכולם צריכים לעלות!?

עד כדי כך שכל מי שרוצה לקיים את המצווה הזאת בהידור, צריך הוא בעצמו לעלות לירושלים, ללא שליח ואז יכול הוא לומר את הווידוי, מה מונח כאן בדרישה הזו?

התשובה היא:

כל הסיבה של הבאת הביכורים היא תיקון לחטא המרגלים. הם לקחו פירות הארץ ודיברו סרה על ארץ ישראל - אנחנו לוקחים מפירות הארץ ומשבחים את ארץ ישראל...

אם אלו פני הדברים, המרגלים הלכו 40 יום, להוציא דיבה על הארץ אז במה אנחנו מתקנים את החטא?

אנחנו מתקנים את זה, שכל יהודי שיש לו ביכורים הוא מצווה: "וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׂכַן שְׁמוֹ שָׁם" - אתה תלך ברגל!

המרגלים הלכו ברגל 40 יום, כדי להוציא דיבת הארץ - אתה תלך כל יום, שתי ידות, תלך לאט לאט לירושלים, תספר שבחה של ארץ ישראל, תשיר כל יום "עומדות היו רגלינו בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם".

המרגלים השתמשו בפירות, כדי להוציא את דיבת הארץ רעה, אנחנו אדרבא ואדרבא מעלים את הפירות לירושלים - הולכים לאט לאט... הכל כדי לספר שבחה של ארץ ישראל...

רב חובל לא בוכה

שמי בניהו לוי, מהצפון, אני הבן השלישי בסדרה של 6 אחים ואחיות. הורי תמיד הרעיפו עלינו חום ואהבה אך לצערי גרמתי להם צער גדול. כל אחיי הם ילדים טובים ונפלאים, חוץ ממני "הכבשה השחורה".

אף פעם לא אמרו לי במפורש שאני בלתי נסבל אבל העיניים הביעו זאת ללא מילים. הייתי ילד קשה וזו מילה עדינה מאוד כדי להגדיר מה עשיתי להורי... הפכתי את הבית, יצרתי מריבות על שטויות, גרמתי אי שקט לאחי ואחיותיי ולא נתתי להם פינה אחת שלווה עד שהם היו מסתובבים בבית מתוסכלים ועצבניים. לפעמים הייתי נענש אבל מהר מאוד שוכח את העונש וממשיך בתעלול.

לילה אחד הסתובבה אמא בבית עייפה ומותשת מהבלגן ששרר בבית... אני ישבתי לי מוסתר מאחורי הספה הגדולה בסלון, מכווץ בתוך עצמי ועצוב בגלל האופנים שהוחרמו לי באותו יום ובצדק.

אבא ואמא נכנסו לסלון בלי לדעת שאני נמצא ממש ילדם מאחורי הספה. שמעתי את אמא נאנחת ואומרת: "אולי נשלח אותו לפנימיה... הילד הזה הורס את החינוך של אחיו ואחיותיו, נצריך לשים לזה קץ, עדיף להציל מפניו את החמישה..." אבא שתק ואמא המשיכה "גם המלמדים בתלמוד תורה היו מברכים על כך, בניהו הופך להם את השיעורים בהערותיו ובתוקפנותו כלפי חבריו".

הייתי המום, עד כדי כך אני בלתי נסבל! איך לא שמתו לב לכל זה? משהו נשבר לרסיסים בתוך הלב שלי, קולו של אבא היה שבור שענה: "בלי דעת תורה לא מוציאים ילד מהבית, גם אם הוא "הכבשה השחורה" הכי שחורה שיש, ילד אינו רהיט".

שתיקה ארוכה עמדה בסלון, "טוב, אז במוצאי שבת ניסע לבני ברק להיווץ בגדול הדור" נאנחה אמא.

אם אני הייתי "הכבשה השחורה" אז השבת הייא היתה שחורה שבעתיים.

מיד לאחר הדלקת הנרות, נתקפה אמא בחולשה נוראה... באמצע הסעודה היא התעלפה ואבא הזמין אמבולנס. איכשהו העברנו את השבת בעזרת שכנים טובים כשבלבינו דאגה עמוקה לאמא. לאחר סדרת בדיקות שנמשכו מספר ימים בישר להם הרופא את הנורא מכל: "זיה פגע לך בכדוריות הדם... אבל תתעודדי, יוצאים מזה...".

אמא אושפזה בבית החולים לזמן ממושך, שלושה חודשים נוראים עברו על הבית שלנו. אבא לא עזב את אמא לרגע. ומי לקח את שרביט ההנהגה? אני, "הכבשה השחורה". לאחר שכולם נעשו עצובים וחסרי בטחון, הפכתי אני לגיבור. בכל בוקר השכמתי כדי לקנות את הדרוש במכולת, הכנתי כריכים לאחי ואחיותיי, סדרתי את המטבח והדחתי את הכלים...

הייתי כמו רב חובל של ספינה מתפרקת אבל שטה, לא טובעת. בוקר אחד כשחזרתי מהמכולת שמעתי את השכנה אומרת: "לא יאמן! גב' לוי, שתהיה בריאה חסרה כ"כ אבל הילד שלה בניהו הוא ממש אוצר שראוי להתכבד בו", "הוא שובב גדול שהפך לצדיק גדול", השיבה לה שכנה אחרת. מרוב התרגשות ניגבתי את הדמעות ונכנסתי הביתה.

"אבא! מתי הגעת? מה שלום אמא?" המטרתי עליי שאלות מתוך דאגה. "תמשיכו להתפלל!" ענה אבא.

לאחר שאחיי הקטנים הלכו לגן ישבנו בסלון, אבא, אחיותיי הגדולות ואני. אבא פתח ואמר: "אחד מכם כנראה יוכל להציל את אמא", כך שטח אבא בפנינו את האפשרות להציל את אמא ע"י תרומת מח עצם.

כולנו הבענו הסכמה מיידית להיבדק, התפללתי בכל ליבי להיות זה שמתאים לכך. עוד באותו היום ניגסנו לערוך בדיקות. התוצאות התקבלו ואני נמצאתי המתאים ביותר, הפכתי למאושר באדם.

בחדשי שמים ההשתלה הצליחה לאושש את אמא, ואחרי 3 חודשי אשפוז נוספים חזרה אמה הביתה.

ביום בו חזרה, היה הבית עמוס בזרים ושלטים מאירי עיניים. השולחן גדוש במגדנות ושתייה, אמא חיבקה ונשקה לכל הילדים. "אבל איפה בניהו?" שאלה.

לפתע נכנסה אישה צעירה ובידה גיטרה, היא הציגה את עצמה וביקשה בנימוס שהבנים ילכו לבית השכנים, ובמשך שעותיים, שרה והצחיקה את אמא.

אמא נכנסה לנוח, על הכרית היתה מונחת מעטפה ועליה כתוב: "לאמא: אמא יקרה שלי. אני שמח מאוד שחזרת הביתה בריאה, התפללתי המון שהניתוחים והטיפולים יצליחו ובי"ה הם הצליחו. רציתי להגיד לך אמא, שרק אחרי שהלכת לבית החולים הרגשתי כמה את חסרה וחשובה לי...".

אני יודע שלא התנהגתי כראוי וגרמתי לך הרבה צער. כשחלית חשבתי לעצמי שאולי זה בגללי... אבל לא רק בגלל זה עזרתי בבית. עזרתי, אמא, כי כולם היו שבורים ורצוצים, ואני... את מכירה אותי, אני פחות בוכה, וכמו שהיה לי יצר הרע להרגיז ולעצבן, ניצלתי את הכח הזה לעשות המון דברים טובים בבית!

בטח סיפרו לך אמא.

אני מבקש סליחה על כל מה שהעצבתי אותך. את יודעת, האיש הזה שניגנה לך, הזמנתי אותה ושלמתי לה מהיחסויות שלי, אמרו לי שהיא יודעת לשמח ואני רציתי מאוד שהיא תשמח אותך גם על כל העצב שעשיתי לך. ועוד דבר קטן, אם את סולחת לי... אז אל תשלחו אותי לפנימיה. ברוכה הבאה, בניהו".

חלפו שנים בהם אמא בי"ה בריאה וחזקה ואני משתדל להסב לה נחת יום יום.

והכבשה השחורה? רועה באחו... (קובי לוי)

חודש אלול - לצאת מהשיגרה

בחודש אלול צריכים לצאת מהשיגרה מההרגלים הרעים ולהכניס בלבנו הרבה רצון טוב ואהבה להישם יתברך לתורה ולמצוותיה, להתפלל יותר בכוונה, לברך ברכות הנהנין יותר בשימת לב מילה במילה, לשים לב יותר לדיבורינו שלא יישמה בהם חס ושלוש לשון הרע ורכילות, שקר, שבועות ונדרים חס ושלוש. יותר השקעה בשמירת שבת והלכותיה ולא לדבר דברים בטלים וכן על זו הדרך תן לחכם ויחכים עוד.

הבה נצל את החודש הזה עד תום ונדע שכל השקעה בעניינים הרוחניים הוא גדול ועצום בעולם הבא. אני לדודי ודודי לי, מבקש מאיתנו הבורא יתברך, פיתחו לי פתח כפתחו של מחס ואני אפתח לכם פתח כפיתחו של אולם. פתח פתוח וחלק עם לב מלא רצון לעשות רצון אביך שבשמיים ואז וודאי יביט השם יתברך עלינו ויראה את רצונו הכנה והאמיני לעשות את רצונו בלבב שלם ובנפש חפצה ויתן לנו שיעתא דשמיא מעל הטבע וכך נזכה להגיע מוכנים לראש השנה מלאים במצוות, תורה ומעשים טובים ונזכה להכתב בספרן של צדיקים וחסידים עם שאר צדיקי עולם לשנה טובה ובריאות אכי"ר. (הרב רפאל זר שליט"א)

להיות בשמחה המיד = ברכה

בתוך 98 הקללות שנאמרו בפרשתנו, ישנו פסוק אחד, שרבותינו העידו שהוא הסיבה לכל הקללות כולן, וכך לשון הפסוק: "תחת אשר לא עבדת את ה' א-לוהיך **בשמחה ובטוב לבב** מרוב כל" (דברים כח).

כאורה תמוה הדבר: אפשר להבין את עוצמת הקללות לא היה מדובר בעבודה זרה, בגילוי ערות או בשפיכות דמים, אלא שכל הקללות באות רק בגלל חוסר שמחה? זה דבר בלתי מובן. אמר ר' שמלאי: תרי"ג מצוות נתן הקב"ה למשה מסיני שנאמר "תורה צווה לנו משה":

תורה בגימטריה 611 + "אנוכי" + "לא יהיה לך" שקיבלנו מפי הגבורה, סה"כ 613. בא דוד המלך והעמידן על 11.

בא ישעיהו והעמידן על 6. בא מיכה והעמידן על 3... בא חבקוק והעמידן על 1 שנאמר: "וצדיק באמונתו יחיה" (מכות). אפשר להבחין בין המושגים: **שמחה**=הנאה הנובעת **משפע מומרי** - אכילה, שתייה וכד'; **טוב לבב** = הנאה הנובעת **משפע רוחני** - כבוד, הצלחה, ביצוע משימה וכד'.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

אתה יכול להיות אבא מושלם, את יכולה להיות אמא הכי טובה בעולם, ולחנך בדרך הטובה והיקרה והערכית והמדהימה ביותר, ועם כל זה יצאו לנו או לכם ילדים פרחים.

מה יכול לגרום לילדים להיות כאלה ?

לדבר הזה קורים בשתי מילים **חברה רעה**.

גם אם אתם ההורים המוצלחים והמדהימים ביותר בעולם, אם הילדים שלכם מתחברים לילדים בעייתיים, הם הולכים להיות בעייתיים כמותם.

אם הילדים שלכם מתחברים לבנים ממשפחות של פשע, פשע רוחני או פשע גשמי, פשע ביראת שמים או פשע במידות, לא משנה מה, הם הולכים להידבק באורחותיהם.

כדי שיהיה לנו נחת ורק טוב, אתה ואת בתור אבא ואמא אמורים לעקוב אחרי הילדים ולראות בדיוק אבל בדיוק אילו חברים יש להם, מי החברים של בני, ומי החברות של ביתי, עם מי הם מסתובבים בימים ובלילות וכך נחנך אותם כראוי.

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור לשיעור בליווי של פאר הדור הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבניין "אוהל מועד" יונה מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה חבישה השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית **כיד המלך**

רפואה שלימה יעקב נאמן
תקן **אמנם** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו וש"ש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות

מרכה אהבה
מקסים ורינה יפרח שיתברכו באשר בבראות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם לע"נ שרה בת מויל ז"ל השבע פקידת שנתה

מרכה אהבה
הוראי בת סלעית אדר בת סלעית **אמיר** בת רחל **אמיר** בת שולה שיזכו עוד השנה לזיווגים הגונים ויבנו בית נאמן באושר ושלוה פרנסה טובה

אח"כ אהבה
ישראל וטל חפ"ו להולדת **הבת** יה"ר שתגדל לחופה ולמעשים טובים ולשנים רבות וטובות וזכו בחופת התורו נחת ושלוה וברכה **ליפה חלפון** למיקי ואנו וילקומוסקי

כל הישועות והברכות ליפה אדרי וכל משפחתה
שתמה לסעודה הרביעית בליווי זכות השיעור בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה שתתברך ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלא משאלותיה לטובה להבדיל לע"נ **משה** בן-אבו בן מרים ז"ל שהשבע כב' באלול פקידת שנתה

אברהם יגל
מזל טוב ואיחולים לבניים למרדכי ורדתי ז"ל חייו

רפואה שלימה
לסמריה כוכבה בת מרים נמר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ש"ה גדיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות ונחת מיוצאי חלציה

כל הישועות והברכות ליגאל יעל לריאן הייו
על תרומתם לזיכוי הרבים זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתנשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה הם וילדיהם וכל משפחתם שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם להצלחת הודי-רחל עם נתנאל

ארגון "אברהם יגל" יוצא בקריאה נרגשת ובחנית קודש **נא להקדיש את "פריון הכפרות"** לחיוק ולתמיכה בעלון המוכה את הרבים. יתן ה' ומלאו כל משאלותכם לטובה ולברכה **ותזכו גם לברכה בעלון**

לע"נ הצנוע והענו **יוסף זענור** בן דינה ז"ל כ' אלול פקידת חודשו

לע"נ הצנוע והענו **משה בן-אבו** בן מרים ז"ל כב' אלול פקידת שנתו

אברהם יגל
מזל טוב ואיחולים לבניים לנישואי **אימיה** עם מיתל יהיר שקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

רפואה שלימה יורם בריכא
בן אוני ויוסף-חיים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו וש"ש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות נעימות וברכה והצלחה לכל ילדיהם

מרכה אהבה
לדן והרסה **איה"ב** זכות התהילים תגן בעדם **שיזכו לזרע קודש בר-קיימא לבנים זכרים** רפואה שלימה ופרנסה טובה ולשנים רבות

מרכה אהבה
לע"נ הצנוע והענו **צפניה אלייב** ז"ל בן תמרה ויצחק הייו כ"ו אלול פקידת שנתו

מרכה אהבה
לע"נ הצנוע והענו **שרה נאמן** בת מזל ז"ל כה' אלול פקידת שנתה

מרכה אהבה
לע"נ הצנוע והענו **שמעון מוסאי** בן אברהם וחנה ז"ל חמשי כ"ו אלול 30:17 בבית העלמין

מרכה אהבה
לע"נ הצנוע והענו **מנחם מוסאי** (מורח) בן אסתר ושמואל ז"ל שגן תחמומו למשפחה שלא תדעו עוד צער לע"נ הצנוע והענו **שרה נאמן** בת מזל ז"ל כה' אלול פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הייו אברהם נאמן בן מרים הייו ישראל פרגי רפאל בן מרים הייו שבת מוסאי בן נהיהי הייו שמעון בר-יוחאי בן עזי הייו ברקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיהי ישראלית בת שרה מנב"ת ירחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

אברהם יגל בן רעות הייו יוסף אהרון בן ביבי הייו יעקב נאמן בן אמנם הייו שלום-אבשלום רפאל בן שודאי הייו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימי בת גוהר מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת